

SPORTUL popular

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT
DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

ANUL XXII

Nr. 5388

★

Marți

19 septembrie

1967

★

4 pagini 25 bani

ADIO INDOLENȚEI?

A trebuit să curgă valurile de cerneală ale nemulțumirilor adunate de-a lungul ultimelor sezoane de fotbal, opinii și ipoteze ale doritei redresări a celui mai popular sport de la noi, să remarcăm că vreme de patru etape frunțasele clasamentului să-și aibă sediile în provincie, să tremurăm 70 de minute miercuri trecută pe stadionul Republicii alături de tinerii selecționați în „divizionara experimentală”, și a trebuit,

în fine, să stăm sub primă ploaie de veritabilă toamnă, la București, pentru ca — în sfârșit! — să putem asista la ceea ce se cheamă o luptă sportivă și pe un teren de fotbal!

Luptă sportivă în sensul ei cel mai adevărat, pentru că toate cele patru tabere care au evoluat și-au scos pe teren argumentele, toate argumentele chiar, ale întrecerii, fie ele fizice sau morale.

Aș începe cu cele atletice, de multe ori abandonate în cabine. S-a alergat mult, după minge sau în întimpinarea ei, după adversarul care o avea ori se pregătea s-o primească. Am văzut, ca la o veritabilă întrecere atletică, cupluri de fotbaliști angajați în cursele piept la piept pe 20-30-40 m, am palpitat... pe verticală de data aceasta — dacă-mi este îngăduit să mă exprim astfel — o dată cu buchetele de jucători desprinși de pe sol în înălțarea lor spre zburătoare și disputata minge, i-am văzut suflând cu sete și nu numai o dată, dar mai presus de toate acestea, căror starea terenului le adăuga multiple dificultăți, i-am simțit pe fotbaliști dornici de a juca, de a câștiga, hotărâți să nu aban-

EM. DEC.

(Continuare în pag. a 2-a)

ATLEȚII ÎN FEBRA EXAMENELOR

- Viorica Viscopoleanu, Șerban Ioan și Șerban Ciochină „vedetele” întrecerilor de ieri • Dacă n-ar fi plouat atîta!...
- Nume noi pe tabelul de onoare al campionilor țării.

**Antrenorul
handbalistelor
rapidiste
explică
înfrîngerea
de la Galați**

Proaspăt promovată în prima divizie a țării, Politehnica Galați, a reușit în etapa a III-a o surpriză de proporții. Ea a învins, la Galați, echipa campioană a României, Rapid București. Considerînd necesar să-i informăm pe cititorii ziarului nostru asupra cauzelor eșecului înregistrat de handbalistele feroviare, l-am solicitat pe antrenorul Pompiliu Simion să ne răspundă la câteva întrebări.

— Ce s-a întîmplat la Galați?

— Am pierdut din vina noastră. Alții ar pune cauza înfrîngerii în „spinarea” arbitrajului. Dar, la noi nu a fost cazul. Ce vină ar putea avea conducătorul de joc, cînd handbaliste cu vastă experiență competițională au ratat numeroase ocazii din poziții favorabile de gol. Astfel, Ana Stark, singură cu portarul de trei-patru ori, nu a fost în stare să concretizeze. A ratat și un 7 metri. Elena Hedeșiu de cel puțin 4-5 ori nu a fost capabilă să înscrie, deși în fața ei nu se mai afla decît portarul advers.

— Alți factori ce au influențat rezultatul?

— Terenul nefiind îngrădit, spectatorii au ajuns pînă pe liniile care marceau marginile laterale și chiar în imediata apropiere a porții, ceea ce le-a stîmjenit pe jucătoarele noastre, mai ales că publicul a apostrofat tot timpul, creînd în teren o stare de tensiune ridicată. Arbitrul, la orice încercare de temperare, era

P. IOVAN

(Continuare în pag. a 2-a)

ieri, de cum s-a luminat de ziua și pînă la prînz, cred că am scrutat de zeci și zeci de ori înălțimile cerului. Plouă? Nu plouă! Ce se va întîmpla cu campionatele de atletism? Și după cite am aflat mai apoi, la fel au făcut toți atleții, antrenorii lor, arbitrii și fideli spectatori ai atletismului. Plouă? Nu plouă! Și, din fericire, n-a plouat! Dar după atîta cantitate de apă căzută în ultimele zile, calitatea pistei Stadionului Republicii (nici așa prea grozavă, la ora actuală) și-a cerut „tributul”. Și atleții au fost nevoiți să-l plătească, rezultatele lor fiind cu zecimi ori chiar secunde, cu mulți centimetri mai slabe decît se anticipa. Și totuși, chiar în asemenea condiții grele, unii sportivi au obținut performanțe bune, despre care se poate spune că ar fi avut o rezonanță și mai mare: 6,41 m la lungime, 2,10 m la înălțime, 16,35 m la triplu, 29,52,8 la 10.000 m, 8:47,0 la 3.000 m obst., 57,81 m la disc etc.

ferite anul trecut la campionatele de la Cluj. Atunci am pornit ca din puscă, am condus pînă în ultima sută de metri și efortul cheltuit nesăbuit m-a costat. N-am devenit nici campioană, ca să nu mai vorbesc de recordul național pe care-l vizam. De data aceasta, n-am mai vrut să risc prea mult. Am trecut la 400 m în 68,0 s, apoi cînd am văzut situația reală a cursei, am forțat și am câștigat, cred, fără multe probleme. Este primul titlu de campioană cucerit în activitatea mea sportivă. Sînt nespuse de bucurioasă, mai ales că în 1967 am devenit și recordmană a țării...

Chiar dacă acele cronometrele n-au înregistrat timpurile pe care le anticipam, lupta sportivă pe care am urmărit-o, în special în al doilea tur, a fost de toată frumusețea. Am remarcat în mod deosebit finisul Elisabetei Baciu, a cărei poziție (locul cinci) la 800 m de sosire nu mai lăsa să se întrevadă o situație bună, ca și comportarea Ceciliei Berna, în evident progres.

Rezultate: 1. Ileana Silai (C.S.M. Cluj) 2:11,0 — campioană republicană, 2. Elisabeta Baciu (Șc. sp. Roman) 2:11,5, 3. Cecilia Berna (Metalul) 2:12,7, 4. Viorica Gabor (Rapid) 2:12,8, 5. Elisabeta Bucur (Steaua) 2:15,9, 6. Claudia Iacob (Progresul) 2:16,0.

...CA LA „CUPA EUROPEI”!

Cursa masculină pe 800 m a fost, într-o mare măsură, copia probei pe care am urmărit-o, duminică, de la Kiev, pe ecranele televizoarelor. Gheorghe Ene a

Finis la 800 m

Atletismul e „sortit” parcă să-și desfășoare concursurile mereu în condiții atmosferice dificile...

„MI-A FOST TEAMA DE PRIMUL TUR...”

...ne-a declarat după cursa de 800 m noua campioană a țării, clujeanca Ileana Silai. „N-am uitat încă gustul de chinină al înfrîngerii su-

Șerban Ciochină din nou peste 16 metri

adoptat — probabil — singura tactică ce-i convenea la ora „h” a cursei. El a preluat inițiativa chiar după prima turnantă și a condus cu autoritate micul pluton de alergători. Pe ultima „sută” a fost ajuns de Bloțiu (pînă atunci pe poziția treia) și întrecut, vorba aceea, pe potou, exact cum făcuse la Kiev, Matuschewski cu Kemper!

Deși n-a câștigat, Ene are meritul de a fi contribuit într-o mare măsură la succesul spectacular al probei, ca și la obținerea performanțelor înscrise în foile de arbitraj. O remarcă pentru Găgiu și

Comentarii de
ROMEO VILARA
Fotografii de **M. MERESCIU**
(Continuare în pag. a 2-a)

Odihnă activă la Tg. Mureș

Cîțiva dintre participanții la Turul României în... civil. Coboriți din șa ciclistă iau startul într-o plimbare pe străzile pitorești și prietenoase ale orașului ardelean. Astăzi, tot de aici, din Piața Trandafirilor, ei vor porni pe drumul Clujului. Nu va mai fi plimbare...

(Citiți rubrica noastră în pag. a 4-a)

Trimisul nostru special la „Cupa Jadran”

ADRIAN VASILIU, transmite:

Echipa României a jucat slab și a pierdut cu 7-2 în fața Ungariei

Onoarea de a deschide micul maraton al polului mondial, ce se desfășoară în aceste zile pe coasta Adriaticei, la Split, a revenit echipelor U.R.S.S. și R.D. Germane clasate în această ordine pe primele două locuri la europenele de la Utrecht. Celor aproape 2.000 de spectatori prezenți în tribunele piscinei Jadran, le-a fost oferită, însă, doar o luptă aprigă pentru balon, cu mijloace mai mult sau mai puțin permise, în care jucătorii sovietici, mai rapizi și mai incisivi în fața porții, au câștigat cu 3-2 (1-0, 0-1, 2-0, 0-1).

A urmat meciul de debut al echipei României în această a treia ediție a competiției. Un debut modest în fața Ungariei, campioană olimpică. Jucătorii noștri au început fur-tunos și în min. 3,25 conduceau cu 1-0. Szabo l-a lansat perfect pe Novac care l-a obligat pe Molnar să scoată mingea din plasă. Aceasta a fost „tot”, pentru că pînă la urmă formația Ungariei, cu jucători mai bine dotați fizic și avînd o remarcabilă abilitate tehnică, a câștigat confortabil cu 7-2 (1-1, 4-0, 0-0, 2-1). „Focul de paie” al românilor s-a stins destul de repede și după 10 minute era... 5-1! A urmat o reperi-

ză egală și apoi istoria s-a repetat: am mai primit două goluri de pe centru (apărătorii noștri și portarul Muresan fiind simpli spectatori), iar golul realizat de Zahan în final a fost doar o palidă satisfacție pentru reprezentativa română care, repet, nu s-a ridicat decît în prima repriză la nivelul valoroasei sale adversare. S-au greșit multe pase, iar marajul adversarilor a fost defectuos. Atacul s-a dezvoltat lent și timid, iar Grintescu a ratat și un 4 m la 2-1 pentru Ungaria. În aceste condiții, diferența de scor apare perfect explicabilă.

ROMÂNIA: Muresan — Firou, Szabo, Zahan (1). Kromer, Novac (1), Marulescu, Zamfirescu, Grintescu, Culi-neac; UNGARIA: Molnar — Gyerő, Poesik, Sarosi, Ruso-ran (1), Felkay (3), Konrad II, Szivos (2), Bodnar, Kiss (1).

În ultimul meci al serii, Iugoslavia a dominat copios echipa Italiei și a câștigat cu 5-1 (2-0, 2-0, 1-1, 0-0). Gazdele prezintă și în acest an o echipă robustă, cu o mare putere de șoc, care are cele mai mari șanse să termine învingătoare competiția.

În următorul meci, România joacă cu Iugoslavia.